

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 1 juni 2015 –
Michael Ihden, Gisela Brinkmann mot TUIfly GmbH**

(Mål C-257/15)

(2015/C 279/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Michael Ihden, Gisela Brinkmann

Motpart: TUIfly GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾ tolkas så, att extraordinära omständigheter som – inom ramen för de planlagda flygningarna – uppkommer på en viss flygsträcka fortsätter att utgöra extraordinära omständigheter även med avseende på en senare inplanerad flygsträcka, som den som är i fråga i förevarande fall, när det lufttrafikföretag som utför flygningarna har möjlighet att förhindra försening på de senare flygsträckorna genom att vissa flygningar ställs in?
2. Om domstolen besvarar denna fråga jakande: Måste de extraordinära omständigheterna ha uppkommit samma dag, föregående dag eller, mera allmänt, inom ramen för de planlagda flygningarna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 8 juni 2015 –
Fernand Ullens de Schooten mot Ministre des Affaires Sociales et de la Santé publique och Ministre
de la Justice**

(Mål C-268/15)

(2015/C 279/24)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fernand Ullens de Schooten

Motpart: Ministre des Affaires Sociales et de la Santé publique och Ministre de la Justice

Tolkningsfrågor

- 1) Kräver gemenskapsrätten, och i synnerhet effektivitetsprincipen, att i vissa fall och särskilt i sådana fall som nämnts ovan i punkt 38, att preskriptionsfristen enligt nationell rätt, såsom den som följer av artikel 100 i de samordnade lagarna om statens bokföring som är tillämplig på en talan om skadestånd som väckts av en enskild mot belgiska staten på grund av lagstiftarens överträdelse av artikel 43 i EG-fördraget (nu artikel 49 FEUF), inte får börjar löpa förrän denna överträdelse har konstaterats eller garanteras effektivitetsprincipen, e contrario, i tillräcklig mån under dessa omständigheter genom möjligheten för enskilda att få tillstånd ett preskriptionsavbrott genom delgivning av en stämningsansökan?

- 2) Ska artiklarna 43 EG, 49 EG och 56 EG samt begreppet ”en rent intern situation”, vilket begrepp kan begränsa en enskilds möjlighet att åberopa dessa bestämmelser i en tvist vid en nationell domstol, tolkas så, att de utgör hinder för tillämpningen av [unions]rätten i en tvist mellan en belgisk medborgare och belgiska staten angående skadestånd för skada till följd av ett påstått åsidosättande av gemenskapsrätten i form av antagandet och vidmakthållandet av en belgisk lagstiftning av det slag som återfinns i artikel 3 i kungligt dekret nr 143 av den 30 december 1982, som är tillämplig utan åtskillnad på medborgarna i denna stat och medborgare i andra medlemsstater?
- 3) Ska principen om att gemenskapsrättens företrädare och artikel 4.3 FEU tolkas så, att det inte är möjligt att avstå från att tillämpa regeln om rättskraft när det är fråga om att ompröva eller upphäva ett lagakraftvunnet domstolsavgörande som visar sig strida mot [unions]rätten, eller ska principen tvärtom tolkas så att det är möjligt att avstå från att tillämpa en nationell regel om rättskraft när denna regel, på grundval av nämnda lagakraftvunna domstolsavgörande som strider mot [unions]rätten, leder till ett annat domstolsavgörande som vidmakthåller överträdelsen av [unions]rätten i det första domstolsavgörandet?
- 4) Kan EU-domstolen bekräfta att frågan huruvida regeln om rättskraft inte ska tillämpas för det fall det föreligger ett lagakraftvunnet domstolsavgörande som strider mot unionsrätten i samband med ett yrkande om omprövning eller upphävande av detta avgörande, inte utgör en fråga som i materiellt hänseende är identisk, i den mening som avses i dom [Da Costa m.fl. (28/62–30/62, EU:C:1963:6)] och i dom Cilfit m.fl. (283/81, EU:C:1982:335)], med frågan huruvida regeln om rättskraft, som bedömts strida mot unionsrätten inom ramen för ett yrkande om att ett (nytt) avgörandena ska meddelas när regeln medför att överträdelsen av [unions]rätten upprepas, vilket innebär att den domstol som dömer i sista instans inte kan undgå sin skyldighet att framställa en begäran om förhandsavgörande?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 8 juni 2015 – Swiss International Air Lines AG mot The Secretary of State for Energy and Climate Change och Environment Agency

(Mål C-272/15)

(2015/C 279/25)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Swiss International Air Lines AG

Motpart: The Secretary of State for Energy and Climate Change och Environment Agency

Tolkningsfrågor

1. Strider Europaparlamentets och rådets beslut nr 377/2013/EU ⁽¹⁾ av den 24 april 2013 (nedan kallat beslutet) mot den allmänna unionsrättsliga principen om likabehandling i den del det inför ett moratorium på kravet att överlämna utsläppsätter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽²⁾ av den 13 oktober 2003 (i ändrad lydelse enligt flera rättsakter, bland annat Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG ⁽³⁾ av den 19 november 2008) avseende flygningar mellan EES-medlemsstater och nästan alla stater utanför EES, men inte utsträcker moratoriet till flygningar mellan EES- medlemsstater och Schweiz?
2. Om så är fallet, vilket rättsmedel måste då göras tillgängligt för en rättssökande som Swiss International Airlines AG, som har överlämnat utsläpps rättigheter avseende flygningar under 2012 mellan EES-medlemsstater och Schweiz, för att bolaget ska försättas i samma ställning som det skulle ha varit i om flygningar mellan EES-medlemsstater och Schweiz inte hade undantagits från moratoriet? Närmare bestämt: